

שנה תשע עשרה - עלון מס' 966

@ השבת לא אומרים "צדקתך".

@ אין אומרים תחנון עד יום יג' סיון.

@ סוף זמן "ברכת הלבנה" ביום שני עד 22:16.

בס"ד יב' סיון ה'תשע"ט

הדלקת נרות - 19:29

צאת השבת - 20:20

רבנו תם - 21:16

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "דונגו ושימחי"
(זכריה ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת בהעלותך

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מלנייני הפרשה:

□ "ויעש כן אהרן" (ח, ג)
"להגיד שבחו של אהרן שלא שינה". רבי שמחה בונים מפשיסחא היה אומר: מה גדולה היא שלא שינה? הרי גם יהודי פשוט לא היה מעז פנים לשנות מצווה שציווה ה'. אלא, שבחו של אהרן שלא שינה את עצמו, ונשאר אוהב את הבריות כמקודם; רודף שלום ומשכין שלום, בין איש לאשתו ובין אדם לחברו. "שלא שינה" הגדולה לא הביאה אותו לשנות את הליכותיו, מידותיו הטובות וענוותנותו.

□ "אלכיד ומידד מתנבאים במחנה" (יא, כז)
ומה היתה נבואתם? אמרו חז"ל (סנהדרין יז) משה מת ויהושע מכניס את ישראל לארץ ישראל. והיכן מרומז בפסוק: יש לומר בתיבת 'מתנבאים' ראשי תיבות משה תנוח נפשו בגן אלוקים יהושע מכניס או שיש לומר מחלקים את תיבת 'מתנבאים' לשיניים: 'מת-נביאם'. (בעל הטורים)

□ "בכל ביתי נאמן הוא" (יב, ז)
אומר ה"צרור המור" שהכתוב שלפנינו בא להשיב למרים ואהרן על מה שאמרו "כי אשה כושית לקחי" ופרש ממנה למרות שהם לא עשו כן. על זה בא הכתוב ואמר "לא כן עבדי משה", אין הוא כמותכם, אלא משה "בכל ביתי נאמן הוא". ומאחר שהוא בעל הבית הרי ש"בעל אשה הוא", ואין הוא צריך אשה אחרת מאחר שהוא מתדבק בשכינה הנקראת "אשה יראת ה'". והיא האשה הניצבת עמו ועם ישראל בגלותם, כמאמר הכתוב "לא מאסתים ולא געלתים לכלתם" "לכלתם" כתיב. וזהו "בכל ביתי נאמן הוא". ואם כן "מדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה"?

פינת הניבים והפזמים
"אילן טוב – נושא פרי טוב"
אחד המרכיבים החשובים של הדרך החינוכית היא מורשת בית ההורים. ילד שגדל בבית שבו השקיעו ההורים בתבונה ובמסירות – ערכים, ידע, רצון לשיפור מידות הנפש, גדולים סיכוייו להצלח ולפרוח. "אילן טוב", כלומר, כאשר המקור הינו מעולה, גם הפרי, כלומר, התנובה ופירות החינוך, יהיו מעולים. "מורשת בית אבא ואמא" הינו מושג העובר לאורך כל הדורות ונותן את אותותיו בני הדור הבא. (ספר התשב"י)

- ← מצוות הדלקת המנורה במשכן.
- ← טהרת הלויים והקדשתם לעבודת המשכן.
- ← פסח שני.
- ← המסע והחניה.
- ← פרשת המתאוננים.
- ← חטא מרים ועונשה.

□ "והאיש אשר הוא טהור" - אם ראית איש שהוא טהור, "ובדרך לא היה" - אות הוא שדרך לא היה, כי אילו היה בדרך לא היה יכול להיות טהור. (החווה מלובלין)
□ "על פי ד' יסעו... ועל פי ד' יחזו" (טז, יח).

הרמז בזה שהכל תלוי בשמירת הדיבור, בין לטוב, בדיבורי תורה ותפילה מביאים השראת הקדושה, ובין ח"ו להיפך ע"י דיבורים אסורים, דברים בטלים לה"ר ליצנות וכדו' מרחקים את הקדושה. וזה "על פי" - היינו ע"י הפה, "די יסעו" - מסיעים ומרחקים את הקדושה ממנו, "ועל פי" - ע"י הפה, "די יחזו" - מביאים השראת הקדושה. (מאורי אור-טשערנאביל)
□ "ובנוחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל"

"ובנוחה יאמר" - מגיד הכתוב, "כשהיו ישראל נוסעים אלפים וחונים רבבות" (מדרש) לכאורה, לפי המדרש, נראה שבני ישראל היו מתרבים בזמן המסעות. אומר ה"משך חכמה", נראה אדרבא, רק בעת חנייתם הם שמשו את מיטתם, אבל בנוסיעתם הם נאסרו בתשמיש, וזה לפי מה שאמרו חז"ל "כל זמן שארון ושכינה שלא במקומם אסורים בתשמיש". (עירובין סג:)

□ "והיו לכם לזכרון וכלפי אלוקים" (יז, י)
"והיו לכם" - רמז לדברי הרשות הגשמיים 'לכם' לכל צרכים, גם כשאתם עוסקים בדברים הגשמיים, "לזכרון" - תזכרו, "לפני אלוקים" - שאתם עומדים לפני ה'.

□ "ויעש משה ואהרן וכל בני ישראל כלוים" כוונת הכתוב לומר שמשה ואהרן עזרו ללויים בעניין הגילוח, כבוס הבגדים והקרן, "ככל אשר צוה ה' את משה ללויים", כמו שצוה ה' למשה שיצוה ללויים שיעשו, "כן עשו להם בני ישראל", ישראל הזדרזו לעשות עבורם כדי לעשות את רצון קונם. (הספורנו)

הסירו מכתוב מדרש עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

האם אנו שמחים בחלקנו?

אנשי דור המדבר חיו חיים נינוחים. הם היו מוקפים בענני כבוד, ענן הלך לפניהם, כשהוא מורה להם את הדרך. בכל בוקר אכלו ארוחת מן שירד ממרום, היו בו כל הטעמים שבעולם. עדות הכתוב לא אותה תקופה היא: "זה ארבעים שנה ה' אלקים עימך, לא חסרת דבר". אילו היינו חיים אז, כמה מאושרים היינו! ללא דאגות פרנסה, ללא טרדות בריאות, ללא צער גידול בנים. בראש העם עומדים משה רבינו ואהרון קדוש ה'. מערך נפלא של לימוד תורה, שפע גשמי ותחושה של קירבת ה'. אבל נקרא נא בפרשה: "ויהי העם כמתאוננים רע בעיני ה'". ויחר אפו, ותבער בהם אש ה'" (במדבר י"א, א'). למרות הכל התאונו ישראל, ונענשו.

הם צעקו אל משה, משה התפלל, והאש שקעה. האם למדו את הלכה? לא! עכשיו הם רצו בשר.

לכאורה, מה ניתן לומר עליהם? שהם כפויי טובה בצורה קיצונית!

היום יש נורות חשמל, מאווררים ומיזוג אויר. מחשבים מכונות כביסה ומיקרוגל ומכוניות ועוד. ועדיין לא מרוצים! האין זו כפיות טובה? "איזהו עשיר? השמח בחלקו".

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

אשמה בעבירה על סעיף...

קיימים סוגים שונים של רגשי אשמה. הדרגה החמורה של האשמה הורית מתרחשת אצל הורים שגולד להם ילד שאינו מושלם, ילד עם בעיה קלה או קשה, פיזית או נפשית. הורים אלו נוטים להאשים את עצמם: "אילו לא הייתי חוטא בחטא פלוני, זה לא היה קורה. אילו הייתי מתנהג יותר בקדושה בנושא פלוני, היה נולד לי ילד בריא". המחשבות הללו קיימות כמעט אצל כל הורה מסוג זה, בין אם הוא מבטא אותן בקול ובין אם לא. הן נפוצות גם אצל הורים שילדיהם לא הצליחו בתחומי החיים השונים, כולל כאלו שאחד מילדיהם התגרש או שאינו מוצא את זיווגו.

מחשבות אלו יש לעקור מן השורש! הקדוש ברוך הוא, א-ל מלא רחמים, אינו מעניש על התנהגות בלתי הולמת של הורים בפגיעה בילדיהם. ילד שהגיע לעולם עם חיסרון קל, ילד שלא "הולך לו" במשהו, אלו הם ניסיונות שה' מנסה אותנו. הורים שילדיהם מושלמים אינם טובים יותר מהורים שילדיהם יש חיסרון כלשהו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל"

משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד"

בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הללם"

מקום מיוחד לנשים בלתי בינתי

פסח 6006 ומזמור

הציבור מוזמן להכנסת ספר תורה לע"ג סולטנה בת גולשן ע"ה למשפחת נסימי (נגר) שתתקיים א"ה ביום חמישי א' תמוז בכולל "מפארת רחמים" (לדי הרבנות יבנה) בהשתתפות רבנים ומכובדים 19:00 - מנחה וכתובת האותיות 20:15 - ערבית וסעודת מצווה עליה לבית העלמין ב' תמוז בשעה 08:00

רפואה שלימה

לרפיקה בת שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות עם בעלה יצחק

כל הישועות והברכות

לאהרון יצביה ג'רפי שתמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים ויררו נחת מכל יוצאי חלציהם. להבדיל לע"ג אברהם בן יחיא ז"ל

פסח 6006 ומזמור

נפתח קורס ייחודי לחזנות במקאמים עם הפייס של ביה"כ הספרדי ברמת-גן החזן ר' אשר בן גדיה הי"ו לימוד והבנת המקאמים, פיוטים ומנגינות לקטעי התפילה, טיפים לשליח ציבור ובשילוב דפי סיכום והכל באופן מקצועי ומרתק. פרטים: **דור 2241701** **אשר 8404243** **054**

רפואה שלימה

לחנה דבתי בת גולי הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות עם בעלה יגאל

פסח 6006 ומזמור

לנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות עם בעלה יצחק

פסח 6006 ומזמור

לנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות עם בעלה יצחק

רפואה שלימה

זכ"ה יצחק יוסף שליח הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף לשנים רבות ונעימות

רפואה שלימה

למשפחת ויקי היקרה מערכת "אברהם יגל" משתתפת בצערכם בפטירת הצנועה והענוה **לידיה רוקח** בת מנטינה ז"ל שנפטרה השבוע ה' סיון תשע"ט מן השמיים תנוחמו ולא תדעו עוד צער

רפואה שלימה

לע"ג הצנועה והענוה **דינה שלומזה** בת עזרא ושרה ז"ל יג' סיון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה

לע"ג הצנועה והענוה **רבקה אליאט** בת משה ז"ל יח' סיון פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה

לע"ג הצנועה והענוה **אברהם גרדי** בן יחיא ז"ל טז' סיון פקידת שנתה שימליץ טוב בעד משפחתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן הנאימ הי"ו משה משה בן סרוו הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרונ' בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

נעימה שלום-זה בת מרים ז"ל שרה מורנו בת חנה ויוסף ז"ל מרים נסימי בת זליכה ושבתאי ז"ל שרה כנפ' בת יוכבד ז"ל סולטנה נגר (נסימי) בת גולשן ז"ל מרים דודי בת זליכה ורחמים ז"ל מירל-ליר בת יעל ויוסף ז"ל רבקה רובי בת מילכה ונתן ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו

שבת שלום ומבדר

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

תפילת התשלומין ודין נשים בתפלה זו

עיקר הדין של תפילת התשלומין, שמי ששכח ולא התפלל תפילה אחת, עליו לחזור ולהשלים את אותה התפילה, מיד בסיום התפילה הבאה שמתפלל. וכגון, אם שכח להתפלל שחרית, הרי שבסיום תפילת מנחה יעמוד שוב להתפלל תפילת העמידה כתשלומין לתפילת שחרית שלא התפלל.

דין תפלת התשלומין, גם באופן ששכח להזכיר איזה דבר בתפלה, באופן שמחייב לחזור על התפלה.

ולמשל, מי ששכח להזכיר "יעלה ויבא" בתפלת שחרית של ראש חודש, הרי עליו לחזור ולהתפלל שנית. ואם נזכר ששכח להזכיר "יעלה ויבא", רק לאחר שכבר עבר זמנה של תפלת שחרית, הרי אדם זה אינו יכול לחזור ולהתפלל שחרית, והדין הוא, שעליו להשלים את תפלת שחרית לאחר תפלת מנחה, בתור "תפלת תשלומין".

ולכן, אם שכח להזכיר יעלה ויבא בתפילת שחרית, הרי עליו להתפלל פעמיים מנחה. והוא הדין אם שכח לשאול בתפילתו טל ומטר בימות החורף, או שהזכיר טל ומטר בימות הקיץ, ולא נזכר בטעותו אלא אחר שעבר זמן אותה תפילה, שחייב להשלים אחר כך תפילתו כדין מי שטעה ולא התפלל בכלל.

מעיקר הדין למנהג הספרדים אין הנשים חייבות להתפלל שלוש תפילות בכל יום, אלא תפילה אחת בלבד.

אשה שרגילה תמיד להתפלל תפילת שחרית, ושכחה להתפלל שחרית, הרי עליה להתפלל פעמיים "תפילת מנחה", משום שעליה להשלים את תפילת שחרית, ואי אפשר להשלים כעת את תפילת שחרית, אלא אם תתפלל גם מנחה.

וברור לפי זה, שאם שכחה להזכיר יעלה ויבא בתפילת שחרית, ולא נזכרה בכך עד שעבר זמן התפילה, הרי שחובה עליה להשלים תפילתה לאחר תפילת המנחה. נמצא שהיא חייבת עתה להתפלל מנחה, ולהשלים אחריה בתפילה נוספת את תפילת שחרית.

במקרה שהאשה התפללה שחרית כדת וכדין, והזכירה יעלה ויבא, אולם החמירה על עצמה, והוסיפה להתפלל גם מנחה, ובמנחה שכחה להזכיר יעלה ויבא ולא נזכרה בכך עד שעבר זמן התפילה, האם עליה לחזור ולהתפלל ערבית, ולהשלים אחר כך את מנחה, או שאינה חייבת בכך?

ומרן רבינו הגדול רבי עובדיה יוסף זצוק"ל כתב, שגם אשה זו צריכה לחזור ולהתפלל שוב כתקנת חז"ל, משום שדין האשה בתפילה כדין האיש לכל ענין. ואף אם התפללה שחרית, וכבר יצאה ידי חובת תפילה אחת בכל יום, ואחר כך התפללה מנחה וטעתה במנחה ולא הזכירה יעלה ויבא או ששכחה לשאול טל ומטר, ונזכרה בסיום תפילתה, צריכה לחזור ולהתפלל שוב תפילת מנחה, כיוון שקבלה עליה חיוב תפילת מנחה, אף שהיתה פטורה ממנה מלכתחילה.

וכן אם נזכרה ששכחה להזכיר יעלה ויבא או שאלת טל ומטר אחר שכבר עבר זמן אותה התפילה, חייבת האשה להתפלל את התפילה שאחר כך, וחייבת לחזור גם להתפלל תפילת תשלומין כנגד אותה התפילה ששכחה להזכיר בה יעלה ויבא או שאלת טל ומטר.

ולסיכום: אדם שטעה ושכח להזכיר בתפלתו "יעלה ויבא" בראש חודש, הדין הוא שחייב לחזור ולהתפלל שנית. ואם לא נזכר בטעותו עד שעבר זמן אותה התפילה, עליו להתפלל תשלומין כנגד אותה התפילה. יתפלל מנחה, ואחר תפילת המנחה יתפלל תשלומין לתפילת שחרית. (מרן 1)

מכל מלמד" השכלתי

ממי בדאי לקבל עצה...

בפרשתנו מציינת התורה את גיל הפרישה בעבודת המשכן: "ומבן חמישים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד". מבאר רש"י: אבל חוזר הוא לנעילת השערים. המשנה באבות אומרת: "בן חמישים לעצה", מפרש רבי עובדיה מברטנורא ראייה מפרשת השבוע: שנאמר בלויים: "ומבן חמישים שנה ישוב מצבא העבודה ולא יעבוד עוד ושרת את אחיו"..." ומהו השירות? שיתן להם עצה. ונשאלת השאלה: באיזו עצה מדובר כאן? בעל חידושי הר"ם מביא משל למה הדבר דומה: מעשה באדם שטעה ביער ובמשך כמה ימים לא ידע איך לצאת ממנו. לפתע, ראה זקן אחד הולך לקראתו ושמו שמחה גדולה.

אמר בלבו: ממנו אוכל בוודאי לדעת את הדרך הנכונה לצאת מן היער. שאל את אותו זקן: היכן הדרך לצאת מן היער? ענה לו הישיש: גם אני כמוך - אינני יודע, כבר שבעים שנה אני תועה כאן, רק דבר אחד אני יכול לומר לך בוודאות: בדרך שהלכתי אני - אתה אל תלך, שזו ודאי הדרך הלא נכונה. אבל את הדרך הנכונה שיש לך ללכת - עליך למצוא בעצמך...

לשם מה נוצר עולמנו?

כדי להיטיב לברואים ניתן היה לברוא את האדם ולהביאו היישר לעולם הבא, שהינו מקום העונג הנצחי? שתי תשובות לשאלה זו:

א. טבעו של האדם שהינו שונא מתנת חסד. מתבייש הוא מאכילת לחם, שאינו ניתן לו כתמורה על עבודתו. אילו הביא ה' יתברך את האדם ישירות לעולם הבא, והאדם היה נהנה שם לעד מתענוגיו, היה חש שלא בנוח. תדיר היתה מנקרת בו התחושה הלא נעימה: מדוע הנני מקבל כל זאת? בעבור מה מגיע לי שכר זה?

ב. השכר בעולם הבא ניתן לאלו שהשתדלו בכל כוחם להגיע לשלמות המידות. ואכן, זוהי מטרתן של מצוות התורה: ליצור אדם מושלם, היותו טוב ומיטיב לזולתו.

ביכות הטבה זו הינו דומה במעט לברואו, כפי שהורו לנו חז"ל: "מה הוא רחום - אף אתה רחום". האדם, שהשתדל בכל כוחותיו להגיע לפסגת השלמות של מידות הנפש, ראוי הוא להיות קרוב לבורא ולהנות מזיו שכיתנו. ה' הינו מקור הטוב, והוא המעניק לאדם את העונג הנצחי של העולם הבא. אדם שהצליח לעבור את נסיונות העולם הזה בשלום ולתקן את מידותיו, ראוי לו להיות קרוב לנצח, למקור הטוב והחסד הנצחי. השכר האמיתי בעולם הבא בנוי באופן זה, שרק מי שטיהר את עצמו ועמל לתקן את מידותיו, מסוגל לדלות ממנו מלוא חופניים טובה רוחנית וברכה אמיתית.

מויתורים לא מפסידים לעולם

להלן סיפור מופלא ויש בו כדי ללמדנו, כי כאשר אדם מוותר לזולתו הוא לא רק שלא יפסיד, אלא אף ירוויח ממעשה זה. את הסיפור סיפר הגאון רבי משה טולידנו שליט"א ממקור ראשון: ערב אחד נקשה שכנה בדלתה של משפחת כהן, ובידה אוגדנית דפים משרטטים, ובה תוכנית בנייה והרחבה מפורטות ומוכנות. השכנה פירטה בקצרה את בקשתה, ולא הסתירה את הקושי שבה. "את יודעת, בס"ד המשפחה גדלה, ונוצר צורך להרחיב את הדירה. שרטטנו תוכניות בנייה, ונאחזנו זקוקים לאישור השכנים שמקובל". "אני חייבת לציין", הודתה השכנה בגילוי לב, "שכאשר אנו נרחיב בצד מזרח, זה בהחלט יחסום לכם את השמש מחלון הסלון והמרפסת בסלון, וכל הצד המזרחי. ועדיין, אני מבקשת, שתבדקו אם תוכלו להסכים לחתום לנו...". סיימה את בקשתה במבוכה קלה... בשעת לילה מאוחרת החלה התייעצות בין הגב' כהן לבעלה. "אין ספק", קבעו השניים לאחר בדיקה מעמיקה, שמרפסת השמש בסלון תהפוך למרפסת ה'אין שמש', והסלון יוחשך משמעותית. לפיכך, אנו רשאים להתנגד לתוכניות הללו, עקב הנזק הנגרם לנו מהן..." "מצד שני, יש לנו הזדמנות לוותר, ויתור איכותי ואצילי, ויתור אמיתי מהלב לשכנים, כדי שירווח להם. אז נכון שזה יחשיך לנו את הבית, אבל אולי כדאי בהרבה, שהנחמה תאיר מויתורו וְ וטהור לשכנים!". לאחר התייעצות שנמשכה כמה ימים, התקבלה החלטה גורלית ואמיצה. בכוחות משותפים החליטו בני הזוג כהן לוותר על השמש למען השכנים. הם הגישו את התוכניות החתומות לשכנים, ובתוך תקופה קצרה החלו לבנות להרחיב את הבית. התקופה הראשונה הייתה כרוכה בהסתגלות לכך שהסלון שהיה מואר עד עתה באור שמש טבעי – הוצרך לתאורת חשמל בכל שעות היום. במרפסת כבר לא היה שמש כלל וכלל, שמש אפשר היה לראות רק בגינה השכונתית. כל פעם שחלפו במוחה של גב' כהן הרהורים וערעורים על הצעד שעשתה, נזכרה בכך שרווח לשכניה, ביתם החרב, חייהם מאושרים יותר, והיא השתדלה להתרכז בלשמוח במשומתם. חלפה תקופה לא קצרה, ועקב שינויים שונים הוצרכה משפחת כהן למכור את ביתם ולעבור לעיר אחרת. בני הזוג קיוו כי בעיית חוסר השמש בדירה תפגע כמה שפחות במחירה והתייעצו במתווך, שהעריך את שווי הדירה כמנהגם של מוכרים היודעים שיצטרכו לרדת במשא ומתן הוסיפה משפ' כהן עוד מאה אלף ש"ח למחיר הדירה המבוקש כדי שיהיה ממה לרדת...

לאחר מספר ימים, התקשרה אישה וביקשה לראות את הדירה, כשהיא מדגישה, שהיא רוצה לבוא בשעה שהשמש בראש הרקיע. נקבעה שעה מוארת בעיצומו של יום. אם האישה רוצה לבחון את עניין השמש – מה הסיכוי, שתחתום על קניית דירה חשוכה ונטולת שמש? למחרת, בשעת בוקר הופיעה האישה המתעניינת. היא נכנסה לבית, בחנה את כל פרטיו ודקדקויו, והחלה לבחון את עניין השמש. הסתכלה בסלון, בדקה את המרפסת, ועיניה מפיקות קורת רוח, היא מחייכת והולכת... היא שבה ונכנסה למרפסת, הביטה ובחנה כל העת את השמש שאיננה, והייתה

נראית יותר ויותר מרוצה...

"סגרנו!". קמה לפתע המתעניינת והפכה לקונה בהרף עין, בלי להתמקח על המחיר, בלי לדון בהסדרי התשלום, "מה שנוח לכם", אמרה, והחלה לכתוב את 'זיכרון הדברים'. לאחר שנחתמה העסקה כדת וכדין, פתחה את סגור לבה וסיפרה: "האמת, בוודאי הייתי שמחה להתווכח על המחיר, לחסוך לי כמה עשרות אלפי שקלים. אלא שאין לי ברירה. אני סובלת ל"ע ממחלה נדירה, וכל חשיפה לאור שמש ואפילו מועטה עלולה לסכן את חיי". "ראיתי הרבה דירות, אך בכל אחת מהן יש שחך חשוף לשמש, וזה מסוכן עבורי. עד שראיתי את הדירה שלך, ואינני יכולה לוותר על ההזדמנות לקנות את דירת חלומותי. דירה מקסימה שאין בה שמש" – אמרה ולא הוסיפה מילה... בני הזוג כהן נותרו המומים, נטועים למקומם ואינם מאמינים. לא רק שלא הפסידו מהויתור, לא רק שמחיר הדירה לא ירד – אלא הוא עלה והתעלה בעיני זו, שקנתה את הדירה, עד שמיהרה לחתום, לפני שדירת חלומותיה תיחטף לה מבין האצבעות, ובמחיר יקר מהמקובל, העיקר שזו דירה שאין בה שמש, אותה שמש שויתרו עליה בגבורה ולא ידעו כמה ירוויחו מהויתור הזה... אנו לומדים מזה, שמי שמוותר לא מפסיד! רואים זאת בעיניים, לעיתים זה לוקח שנים, רק בורא עולם משנה ומסדר סדרי עולם כרצונו – קובע כיצד זה יקרה באמת. נשתדל לאמץ את המסר הזה, וניקח אותו עימנו כמסר לחיים: כשהשכן או החבר, כשהילד בבית הספר או החברותא בישיבה מבקש – לפעמים קשה לוותר, ונראה שנפסיד. אבל אין דבר כזה, מויתור רק מרוויחים. ("פינני פרשת השבוע")

היכן החכמה?

לפני שנים רבות, חי מלך גדול שחשקה נפשו בחכמה. עיסוקיו המרובים לא אפשרו לו מעולם לרכוש את החכמה שכה נכסף אליה. שאיפתו היתה עזה להחכים וללמוד. היה לו יועץ יהודי קשיש, איש חכם ונבון. פנה אליו המלך ובפיו בקשה: "חפש לי את תמצית החכמה, והגש אותה בפני בצורה הקצרה ביותר שאפשר. קח את כל הזמן הנדרש לך לשם כך". הקשיש קד קידה עמוקה ואמר: "הוד מעלתך, איני זקוק אף לא לשעה אחת". המלך הרים גבה והורה לו להמשיך. "גזר!" אמר היועץ היהודי. "גזר! איך זה בדיוק קשור למה שדברנו?" אדוני המלך, נצא אל השדה וכל דברי יובנו". ואכן, לאחר שעה קלה של נסיעה הגיעו לשדה ירוק. "אדוני המלך, האם תוכל לומר, בבקשה, מה יש כאן בשדה שלידינו?" המלך שראה שדה ירוק, תיאר את שהוא רואה. התכופף היועץ, אחז בצרור העלים הירוקים, משך בחוזקה, ומן האדמה עלה גזר כתום ובשל. המלך עדיין לא הבין את פשר החידה. היועץ למסך להסביר: "הנה, אדוני המלך, התבוננתי והגעתי למסקנה כי החכמה כמותה כגזר. מונחת היא לפנינו, ממש לרגלינו, אך אין אנו מבחינים בה". מדוע האדם אינו מגיע אל לב לבה של החכמה, אל האמת? מפני שמתעצל הוא לכוף גוו... ("להבין")